

**Φασουλής και Περικλέτος,
ο καθένας νέτος σκέτος.**

Π. Λοιπόν γιά τήν παραιτήσι του Βίσμαρχ τί φρονείς;
 εἶδ' σέ θέλω νά ἰδῶ τὸ πνεῦμα θὰ φανῆ.
 Θά γίνῃ τάχα πόλεμος ἢ θά γελᾷ εἰρήνη;
 Φ. Ἐάν κανένας, Περικλῆ, ἐκ τῶν σήμεων κρίνῃ
 οὔτε τὸ ἕνα θά γενῆ, ἄλλ' οὔτε καί τὸ ἄλλο,
 κί ὁ κόσμος θά εὐρίσκειται εἰς δίλημμα μεγάλο.
 Π. Θαρρῶ πῶς πνεῦμα πάποτε προφητικόν δὲν εἶχες.
 Φ. Ἄμμ' τότε, βρέ, πῶς ἐβγάλε καί ὁ Σμετέλος τρίχες;
 Ἔγῳ δὲν τὸ ἐμάντευσα;... γιὰτί λοιπόν με σκάνεις;
 Π. Γιά τὸν Σμετέλο μάλιστα, μάντις σωστός ἐφάνης,
 μὰ γιὰ τὸν Βίσμαρχ τίποτα δὲν βγάλε, τὸ ξερό σου
 κί εἰς μάταια κί ἀνωφελῆ σκοτόνεις τὸν καιρὸ σου.
 Ἔδῳ σέ θέλω, κάθουρα, ν ἀφήσης τὸν Σμετέλο,
 καί νά μου πῆς τί θά γενῆ ὁ κόσμος εἰς τὸ μέλλον
 καί τότε νά σοῦ πῶ κί ἐγώ, καί εἰμένα τίποτε»,
 Φ. Πρέπει καί σὺ ἐδῶ κί ἐκεῖ τὸ βλέμμα σου νά ριψῆς
 κί εἰς τῆς μαντείας τὴν σπουδὴν σπουδαίως νά ἐγ-
 γιὰτί ἐγῶ δὲν εὐκαιρῶ εἰς ὅλα νά προφθῶω [κύψης,
 καί τὸν προφήτην, Περικλῆ, σέ κάθε τι νά κάνω.
 Μὲ φθάνει νά ἐπισκοπῶ τὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος,
 τὴν τρέχουσαν πολιτικὴν, τὸ Ἄστυ τῆς Παλλάδος,
 τῶν ντιστογῆ καὶ ἀναγκῆ τὸ γένος τὸ κλεινόν,
 καί νά προλέγω ἀσφαλῶς τὴν τρίχασιν Σπανῶν.
 Ἄν κάθωμαι, βρέ Περικλῆ, καί ἄλλα νά κυττάζω
 καί τι συμβαίνει καί ἄλλοῦ νά πολυεστάζω
 καί νά ἐλέγγω ἀσπτηρῶς καί ξένας πολιτείας,
 τὰ σφάλματα τῆς Δύσεως καί τῆς διπλωματίας,
 γιὰτί καί πῶς ἐκάνεις ἴστων Ἀρχικαγκελάριον,
 ὅστις τὸ πᾶν συνέτριψε καθάπερ λεπτοκάρου,
 νά δώσῃ τὴν παραιτήσιν ἴστων Αὐτοκράτορα του
 καί ἂν ἐκόπη οὕτω πῶς ὄλιγον ἢ οὐρά του,
 ἂν τοῦτο ἐπιδέχεται ἢ ὅχι θεραπείας,
 ἂν ἡ παραιτήσις αὐτῆ θά ἔχη συνειπίας,
 ἂν ἐπιδράσῃ πράγματι τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων
 καί πάσῃ ὁ Διάδοχος νά παίξῃ μανδολίνον,
 ἂν δὲν θά γίνῃ πόλεμος, ἂν δὲν θά γίνῃ εἰρήνη,
 καί πῶς αὐτὸ τὸ κίνημα πᾶς ἄνθρωπος τὸ κρίνῃ,
 ἂν καί τὰ ξένα κάθωμαι νά ἐπιβλέπω κράτη
 κί ἂν κάθε ξένον γεγονός τὰς φρένας μου ταράττῃ,

δὲν θά μοῦ μείνῃ πᾶ μαλὰδ κουβένταις νά σοῦ κάνω
 καί τὴν οὐρά τῆς Ἀλεπούς καμμιὰ φορά νά πιάνω.
 Γιά τοῦτο πρέπει, Περικλῆ, καί σὺ νά βοηθήσῃς
 καί εἰς τὸ ἔργον τὸ βαρὺ νά με ἀκολουθήσῃς,
 καί νά κυττάζῃς κάποτε τὰ πράγματα τὰ ἔξω,
 γιὰτί ἐγῶ μονάχος μου δὲν εἰμπορῶ ν' ἀνθῆσω.
 Ναι, ἀδελφέ μου Περικλῆ, εἰγείρου κί ἐπισκόπει...
 γιὰ μένα τὸ Ρωμαϊκό, γιὰ σένα ἡ Εὐρώπη,
 γιὰ σέ ὁ Καγκελάριος κί ὁ Ἐρθερτ ὁ χαλντούπης,
 γιὰ μένα ὁ Θεόδωρος καί ὁ σοφὸς Τρικούπης.
 Ἔγῳ θά βλέπω ἴστα ἐδῶ καί σὺ πρὸς τὴν Εὐρώπῃ
 καί διεθνή συζήτησιν θ' ἀρχίζωμεν κατόπιν,
 καί δὴ ἀναμειγνύοντες μετὰ Ἑλληνικά
 ὅλα τὰ ξένα πράγματα καί περιστατικά,
 τοῦ Βίσμαρχ τὴν παραιτήσιν καθὼς καί τοῦ υἱοῦ του
 καί πᾶσαν ἄλλην, Περικλῆ, ἐκείνου τε καί τούτου,
 τὸν ἐκ τῆς παραιτήσεως σεισμόν τῶν Βασιλείων
 μ' αὐτὸ τὸ Νομοσχέδιον περὶ Διατυλίω,
 τοῦ Γουλιέλμου ἔπειτα τὸν λόγον τὸν ραγδαίον
 μετὰ τοῦ κυρίου Λεμονῆ τὸν λόγον τὸν ραγδαίον
 τῆς τῆς σταφίδος σύμβασιν Ριβῶ καί Φραισισινῆ
 μετὰ ὅσα συζητοῦν ἐδῶ ἴστων κάθε καφερνῆ,
 τὴν πρὸς τὴν φουσαρμόνικον τοῦ Διαδόχου κλίσιν
 μετὰ κάθε Ἀνατολικῶν ζητήματος τῆν ἴσιν,
 τοῦ προσιρόλου καὶ Ἀνακτος τὰς τόσας ἀπουσίας
 μετὰ ταξείδια τὰ συχνὰ τὸ Σάχη τῆς Περσίας,
 τῶν διαφόρων πόλεων ὁδοῦ κί ἀναβρυτήρια
 μετὰ ἐδῶ ὑπάρχοντα τῆς μόδας οὐρητήρια,
 τῶν Φράγκων τὰ στρατεύματα καί τὰ λοιπὰ θαυμάσια
 μετὰ ὅσα μέλλον νά γενουῖν ἴστων Λεπνοῦ γυμνάσια,
 τὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειαν τοσοῦτων Φιλελλήνων
 μετὰ τὴν σπουδὴν τοῦ Πρίγκηπος νά μάθῃ μανδολίνον,
 τῆς Πριγκηπίσσης τὴν ροπήν πρὸς τὸ μαθεῖν μουζουκί
 γιὰ νά ζυποῦνται μετὰ αὐτὸ κί ἡμεῖς κί οἱ ἄλλοι κοῦχοι,
 τὴν πρὸς τὰ ὄργανα ροπήν ἐν γένει τῶν Πριγκηπίων
 μετὰ ὅσα γράφονται κί ἐδῶ καί εἰς τὸν ἔξω τύπον,
 τὴν τοῦ Ζαπτείου Ἐκθεσιν μ' ἐκείνην ἴστων Παρίσι,
 τὰς σχέσεις τῶν Ἀβυσινῶν καί τοῦ γιατροῦ Παρίσι,
 τὰ ξένα Κοινοβούλια πρὸς τὴν ἐδῶ Βουλῆν,
 τοὺς ξένους μεχλιβάνηδες μ' ἐμὲ τὸν Φασουλήν,
 τὰ ξένα Ἰσοζύγια μαζὶ μετὰ δικά μας,
 τῶν Λόρδων τὰ ἐσώβρακα μετὰ τὰ ἐσώβρακα μας,
 ἐπισκοποῦντες δηλαδὴ τὰ ντόπια καί τὰ ξένα
 ἀνάμικτα, βρέ Περικλῆ, καί ἀνακατωμένα,
 ἐκ τούτων συμπέραματα μεγάλα θά ἐξάξωμεν
 καί κατὶ τι ωφέλιμον ἴστων ἔθνος μας θά πράξωμεν.
 Ἐννόησες;
 Π. Ἐνόησα ...
 Φ. Σαφῶς τὸ πᾶν σοῦ εἶπα,
 καί τώρα ἔλα δεῖρῆ με καί μετὰ τὸ δῶ σου κύπια,
 γιὰτί σέ φύλλα τέσσερα δὲν ἔφαγα στηλιάρι ...
 Π. Καλὰ ποῦ τὸ ὕμνηθηκες ... ὅπως λοιπόν, σαλιάρη.